

خبرنامه
اندیشکده های راهبردی جهان

مرکز تحقیقات راهبردی دفاعی

معاونت پژوهش

مدیریت اطلاع رسانی

شماره چهارم

۱۳۹۴/۰۲/۰۷

آخرین رخدادها در اندیشه‌های راهبردی جهان

بنیاد کارنگی

۱. پایان جبهه شام

The End of the Levant Front

۲۱ آوریل ۲۰۱۵ به قلم آرون لاند

این مقاله به افول جبهه شام که در اوایل سال ۲۰۱۴ از ائتلاف پنج گروه شورشی سلفی مانند احرار شام و ... مخالف بشار اسد تشکیل شد، می پردازد. این جبهه در تلاش بود تا ضمن حفظ دشمنی خود با دولت سوریه، به صف بندی با گروه های دیگر چون داعش و جبهه نصره پرداخته و مدعی بود که قصد دارد در منازعه به وجود آمده از حقوق اقلیت ها حمایت کرده و به اجاد سوریه ای دموکرات یاری رساند. این مقاله به علل عدم توفیق این جبهه و شکست زود هنگام آن می پردازد. از مهم ترین عللی که نویسنده

بر می شمارد، عدم انسجام فکری و ایدئولوژیک و جنگ قدرت در میان گروه ها و جناح های شکل دهنده می باشد.

۲. آیا عربستان و ترکیه در سوریه مداخله می کنند؟

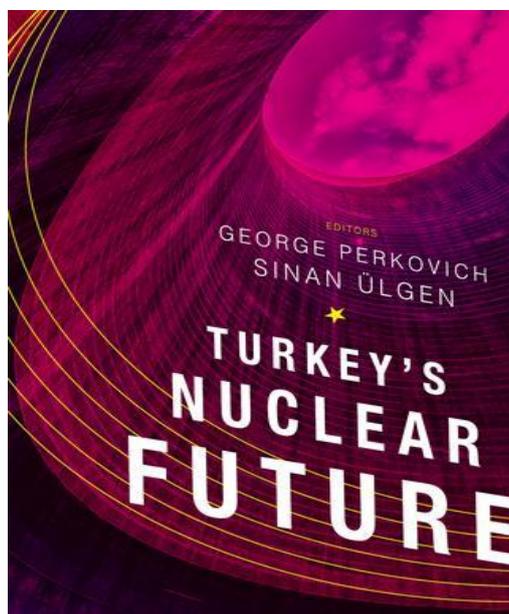
Are Saudi Arabia and Turkey About to Intervene in Syria?

۲۴ آوریل ۲۰۱۵ به قلم آرون لاند

این مقاله با اشاره به مشاجره لفظی نمایندگان عربستان و سوریه در سازمان ملل با یکدیگر، به موضوع مداخله عربستان و ترکیه در آشوب های سوریه می پردازد. به اعتقاد نگارنده این حمایت واقعی است اما در طی سالهای بحران سوریه شدت و ضعف داشته. مثلاً در تابستان گذشته پس از شوک ناگهانی داعش در اشغال بخش های بزرگی از عراق و سوریه، از شدت این حمایت ها کاسته شد ولی اخیراً به ویژه در مسئله اشغال شهر ادلب این دو کشور حمایت های خود را افزایش دادند. بنابر این نوشته، دو کشور مذکور طی مذاکراتی پنهانی توافق کرده اند که برای حل بحران سوریه به جای شرکت در ائتلاف علیه داعش به رهبری ایالات متحده، به مداخله جدی در این کشور و حمایت گسترده از مخالفان دولت سوریه بپردازند. در نهایت چالش های داخلی و خارجی این دو کشور در اتخاذ چنین رویکردی مورد بررسی قرار می گیرد.

Turkey's Nuclear Future

۲۴ مارس ۲۰۱۵

این کتاب به قلم جرج پرکوویچ و سینان اولگن می باشد. این کتاب به بررسی تمایل ترکیه برای دستیابی به انرژی هسته ای و حتی با توجه به محیط چالش برانگیز و همسایگانی چون ایران، عراق و سوریه، سلاح هسته ای می پردازد. اینکه تا حد با توجه به نیازهای اقتصادی و انرژی به این منبع جدید نیازمند است و این تمایل تا چه حد وابسته به مسایل و نیازهای نظامی این کشور می باشد، از دیگر مباحث مطرح شده در این کتاب می باشد.

۱. جامعه مدنی در عربستان سعودی: قدرت و چالش های پیش روی جامعه

Civil Society in Saudi Arabia: The Power and Challenges of Association

۳۱ مارس ۲۰۱۵

بخشی از پروژه روندهای آینده در شورای همکاری خلیج فارس

به قلم کارولین مونتگ

عربستان سعودی از منابع اجتماعی چه در نسل جوان و چه در میان خانواده ها برخوردار است ولی برای شکل گیری یک جامعه مدنی این کشور نیازمند اصلاحات در قوانین می باشد. این مقاله به بررسی نقش نهادهای تقنینی این کشور در شکل گیری این روند است. عربستان از ساختاری دموکراتیک برخوردار نیست و آنچه تحت عنوان مجلس از آن یاد می شود بیشتر جنبه مشورتی دارد. در نتیجه جامعه عربستان چندان توفیقی در پیشبرد خواسته های خود در این چارچوب ندارد. این نوشتار به چالش های جامعه مدنی عربستان سعودی در تقابل با نهاد های سنتی این کشور برای دستیابی به اهداف مذکور می پردازد.

۲. یمن در آستانه جنگ داخلی؟

Yemen: On the Brink of Civil War?

۲۳ مارس ۲۰۱۵

این نشست در تاریخ مذکور در مقر چتھام هاوس در لندن برگزار شد. با حضور آلیستر برت نماینده پارلمان انگلستان، کیت نوینس رییس MENA، براع شیبیان پژوهشگر در مسایل یمن و سباستین اوشر پژوهشگر مسایل خاورمیانه برگزار گردید. مسایل مطروحه در این نشست، فرایند رخ داده پس از قدرت یافتن حوثی ها در یمن، وضعیت القاعده و نیروهای وفادار به منصور هادی، تضاد میان مناطق شمالی و جنوبی این کشور بود. در این نشست راهکارهای مناسب برای جلوگیری از تشدید بحران و بروز جنگ داخلی مورد بحث و گفتگو قرار گرفت.

BROOKINGS

۱. القاعده در شبه جزیره عربستان

Al-Qaida in the Arabian Peninsula at a crossroads in Yemen

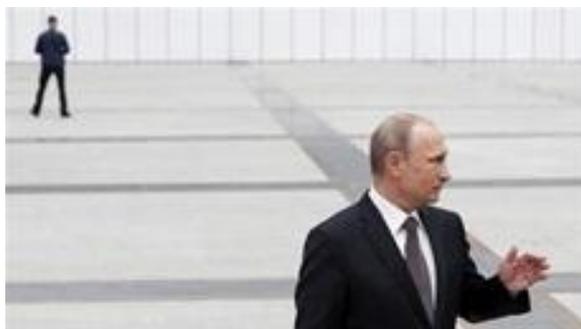
۲۱ آوریل ۲۰۱۵

به قلم دانیل بیمن و جنیفر ویلیامز

این مقاله با اشاره به هرج و مرج ایجاد شده در یمن، معتقد است که فضا برای رشد و گسترش القاعده در شبه جزیره فراهم شده و در واقع برنده اصلی این منازعه را القاعده می داند. گروه القاعده شبه جزیره به اعتقاد نویسنده در عین حالی که در حال درگیری با حوثی ها، دولت یمن می باشد اما بهترین فرصت برای قدرت نمایی را به دست آورده. به اعتقاد نویسندگان القاعده در یمن نمی تواند با داعش سر سازگاری داشته باشد و همانگونه که النصره در سوریه در حال ستیز با داعش می باشد، القاعده شبه جزیره نیز با داعش خواهد جنگید.

۲. روسیه به یک خاورمیانه بحرانی نیاز دارد؛ آیا انتقال اس-۳۰۰ به ایران در این راستا است؟

Russia needs a Middle East crisis: Will delivering S-300s to Iran help?

۲۲ آوریل ۲۰۱۵

این مقاله به قلم پاول کی. بایف با اشاره به تصمیم پوتین به انتقال سامانه اس-۳۰۰ به ایران به واکنش های کارشناسان غربی و اظهار نظر باراک اوباما در این رابطه و تاثیرگذاری مذاکره اتمی با ایران بر این تصمیم روسیه پرداخته است. همچنین واکنش های نخست وزیر اسرائیل و پادشاه کشور عربستان نیز مورد اشاره قرار گرفته است. به اعتقاد نویسنده انجام این کار بیشتر از اینکه در راستای منافع ایران باشد در جهت منافع کشور روسیه می باشد. زیرا تشدید بحران در منطقه به سود منافع روسیه می باشد. چراکه بحران در منطقه بر مسایل انرژی نفت و گاز منطقه تاثیر می گذارد، چیزی که روسیه در آن به شدت ذی نفع می باشد.

۱. چرا ایالات متحده نیاز دارد در رابطه با ایران صبور باشد؟

Why the United States Needs to Be Patient with Iran

۲۰ آوریل ۲۰۱۵

به قلم علیرضا نادر

این مقاله با اشاره به نحوه مذاکرات غرب با ایران بر سر مسایل هسته ای و انتقاداتی که به رویکرد غرب در این رابطه به ویژه رویکرد ایالات متحده مطرح می باشد می پردازد. انتقاداتی از این قبیل که غرب با این روش خود در حال تحکیم جایگاه ایران در منطقه و تقویت قدرت جهانی این کشور می باشد. اما به اعتقاد

نویسنده این مقاله، غرب باید توجه داشته باشد که هدف اصلی و دراز مدت آنها برای بهبود روابط با ایران، حکومت نباید باشد، آها باید به نسل جوان این کشور توجه داشته باشند. نسلی که می تواند سرمایه ای مهم برای غرب باشد. زیرا به اعتقاد نویسنده نسل جوان ایران نسلی غربگرا می باشد. نویسنده با اشاره به فتنه سال ۸۸ معتقد است که آنهایی که در آن سال به دنبال تغییر حکومت بودند هنوز هم تمایل خود برای تغییر را حفظ کرده اند. هدف غرب باید تقویت این بخش از مردم ایران باشد. بهترین کار در این رابطه تداوم مذاکرات با ایران می باشد. نویسنده همچنین تاکید می کند که نسل جوان ایران که به دنبال تغییر هستند در سال ۹۲ به رییس جمهور روحانی رای دادند و درست است که وی یک دموکرات واقعی نمی باشد اما به هر حال با توجه به اینکه ایران اپوزیسیونی قدرتمند ندارد و راه حل خشونت نیز نتیجه ای جز تکرار نا آرامی های عربی ندارد، بهترین کار تداوم مذاکره با ایران می باشد.